



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 49/10
V Lucemburku dne 1. června 2010

Rozsudek ve věci C-570/07 a C-571/07
José Manuel Blanco Pérez a María del Pilar Chao Gómez v.
Consejería de Salud y Servicios Sanitarios, Principado de Asturias

Demografická a zeměpisná omezení stanovená právní úpravou Asturie ve vztahu ke zřizování nových lékáren představují omezení svobody usazování

Tato omezení jsou však slučitelná s právem Unie za podmínky, že mohou být upravena způsobem, který v oblastech s demografickými zvláštnostmi nebrání zřízení dostatečného počtu lékáren schopných zajistit náležitou lékařskou péči

Ve Španělsku podmiňují vnitrostátní právní předpisy zřízení nové lékárny předchozím vydáním správního povolení. Tyto právní předpisy jsou provedeny na úrovni samosprávných společenství, která stanoví konkrétní kritéria pro vydání povolení k otevření lékáren.

V roce 2002 se Samosprávné společenství Asturie (Španělsko) rozhodlo vyhlásit výběrové řízení za účelem vydání povolení ke zřízení nových lékáren. Toto rozhodnutí bylo vydáno na základě nařízení Asturie o regulaci lékáren a lékařské péče. Toto nařízení zavádí povolovací systém, který v jednotlivých oblastech omezuje počet lékáren v závislosti na počtu obyvatelstva dané oblasti (pouze jediná lékárna tak může být zřízena pro skupinu zpravidla 2 800 obyvatel, a další lékárna může být zřízena pouze, je-li tento práh překročen, přičemž tuto lékárnu lze zřídit pro skupinu větší než 2 000 obyvatel). Navíc daný systém zakazuje otevření lékárny ve vzdálenosti menší než 250 m od jiné lékárny. Konečně nařízení rovněž stanoví kritéria výběru mezi farmaceuty, kteří se nacházejí ve vzájemné soutěži, když přiznává určitý počet bodů v závislosti na odborné praxi a akademických zkušenostech uchazečů.

José Manuel Blanco Pérez a María del Pilar Chao Gómez, oba dva diplomovaní farmaceuti, si přejí otevřít novou lékárnu v Asturii, aniž by se však museli podřítit režimu zeměpisného plánování vyplývajícímu z asturského nařízení. V důsledku toho podali proti výběrovému řízení vyhlášenému Asturií a proti uvedenému nařízení žalobu.

Vzhledem k tomu, že měl Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Španělsko), který tyto spory projednával, pochybnosti ohledně slučitelnosti asturského nařízení se zásadou svobody usazování zakotvenou ve Smlouvě, obrátil se na Soudní dvůr.

K podmínkám týkajícím se hustoty obyvatelstva a minimální vzdálenosti mezi lékárnami

Ve svém dnešním rozsudku **měl Soudní dvůr za to, že podmínky týkající se hustoty obyvatelstva a minimální vzdálenosti mezi lékárnami stanovené nařízením Asturie** (totiž minimální počet 2 800 či 2 000 obyvatel na jednu lékárnu a minimální vzdálenost 250 metrů mezi lékárnami) **představují omezení svobody usazování**. Soudní dvůr však připomněl, že taková opatření mohou být odůvodněna, pokud splní čtyři podmínky: musí se uplatňovat nediskriminačním způsobem, musí být odůvodněna naléhavými důvody obecného zájmu, musí být způsobilá zaručit uskutečnění cíle, který sledují, a nesmí překračovat meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.

Nejprve Soudní dvůr konstatoval, že podmínky týkající se hustoty obyvatelstva a minimální vzdálenosti mezi lékárnami v regionu se uplatňují bez diskriminace na základě státní příslušnosti.

Dále měl Soudní dvůr za to, že **cíl demografických a zeměpisných omezení stanovených nařízením Asturie spočívá v zajištění spolehlivého a kvalitního zásobování obyvatelstva**

léčivý. Tento cíl tudíž představuje naléhavý důvod obecného zájmu, který může odůvodnit takovou právní úpravu, jako je právní úprava dotčená v původních řízeních.

Krom toho měl Soudní dvůr za to, že asturská právní úprava je způsobilá zaručit uskutečnění tohoto cíle. Soudní dvůr měl totiž za to, že při neexistenci jakékoliv právní úpravy nelze vyloučit, že by se farmaceuti soustředili do míst považovaných za přitažlivá, takže by některá jiná méně přitažlivá místa trpěla nedostatkem farmaceutů, kteří by byli schopni zajistit spolehlivou a kvalitní lékárenskou péči.

Soudní dvůr nicméně přezkoumal soudržnost právní úpravy Asturie z hlediska cíle spočívajícího v zajištění spolehlivého a kvalitního zásobování obyvatelstva léčivý. V tomto ohledu Soudní dvůr poukázal na to, že při jednotném uplatňování základních pravidel 2 800 obyvatel a 250 metrů mezi lékárnami stanovených nařízením Asturie hrozí, že nebude zaručen náležitý přístup k lékárenské péči v oblastech, které se vyznačují některými demografickými zvláštnostmi. Zprvce totiž, kdyby byla podmínka minimálního počtu 2 800 obyvatel uplatňována bez výjimky v některých venkovských oblastech, jejichž obyvatelstvo je zpravidla rozptýleno a je méně početné, nacházeli by se někteří obyvatelé mimo přiměřený místní dosah lékárny, a nebyl by jim tak poskytnut náležitý přístup k lékárenské péči. Zadruhé v některých oblastech s vysokou hustotou obyvatelstva by striktní uplatnění podmínky minimální vzdálenosti 250 metrů mezi lékárnami mohlo vést k situaci, v níž by obvod stanovený pro jednu lékárnu zahrnoval více než 2 800 obyvatel.

Soudní dvůr zde připomněl, že nařízení Asturie provádí vnitrostátní právní předpisy. Soudní dvůr přitom uvedl, že tyto předpisy obsahují některá korektivní opatření, která umožňují zmírnit dopady uplatnění základního pravidla 2 800 obyvatel. Podle vnitrostátních právních předpisů totiž mohou samosprávná společenství stanovit menší skupiny obyvatelstva než 2 800 obyvatel na lékárnu ve vztahu k oblastem, v nichž z důvodů jejich zvláštností uplatnění obecných kritérií neumožňuje učinit lékárnu nacházející se v takové zvláštní oblasti přístupnější pro skupinu obyvatelstva, která žije v jejím okolí. Navíc, podle uvedených vnitrostátních právních předpisů mohou samosprávná společenství v závislosti na hustotě obyvatelstva povolit menší vzdálenost mezi lékárnami než 250 metrů, a zvýšit tímto způsobem počet lékáren dostupných v oblastech s velmi vysokou hustotou obyvatel. **Za těchto podmínek měl Soudní dvůr za to, že přísluší předkládajícímu soudu, aby ověřil, zda příslušné orgány využívají možnosti poskytnuté vnitrostátními právními předpisy ve všech zeměpisných oblastech s demografickými zvláštnostmi.**

Konečně měl Soudní dvůr za to, že právní úprava Asturie nepřekračuje rámec toho, co je k dosažení sledovaného cíle spočívajícího v zajištění spolehlivého a kvalitního zásobování obyvatelstva léčivý nezbytné.

V důsledku toho dospěl Soudní dvůr k závěru, že podmínky týkající se hustoty obyvatelstva a minimální vzdálenosti mezi lékárnami stanovené nařízením Asturie nejsou v rozporu se svobodou usazování v rozsahu, v němž základní pravidla 2 800 obyvatel nebo 250 metrů nebrání zřízení dostatečného počtu lékáren způsobilých zaručit náležitou lékárenskou péči v zeměpisných oblastech s demografickými zvláštnostmi, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

Ke kritériím výběru provozovatelů nových lékáren stanoveným nařízením Asturie

Soudní dvůr především připomněl, že svoboda usazování vyžaduje, aby kritéria použitelná v rámci správního povolovacího režimu nebyla diskriminační.

K tomu Soudní dvůr uvedl, že podle nařízení Asturie se profesní způsobilost získaná výkonem povolání na území Samosprávného společenství Asturie ohodnotí zvýšením o 20 %. Navíc se podle této právní úpravy v případě dosažení stejného počtu bodů několika uchazeči povolení udělují v pořadí, v jehož rámci mají přednost některé kategorie uchazečů. Mezi těmito kategoriemi jsou na třetím místě uvedeni farmaceuti, kteří vykonávali svou profesní činnost na území Samosprávného společenství Asturie. Soudní dvůr měl za to, že obě tato kritéria jsou snadněji splnitelná pro tuzemské farmaceuty, kteří vykonávají svou hospodářskou činnost nejčastěji na

území svého členského státu, než pro farmaceuty, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států, kteří tuto činnost vykonávají častěji na území jiného členského státu. **V důsledku toho dospěl Soudní dvůr k závěru, že obě tato kritéria výběru jsou diskriminační povahy, a tudíž že jsou v rozporu se svobodou usazování.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat obdobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499